ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Faisala Husseiniho v právní věci žalobce: **J. Ch.**, zastoupen advokátem Mgr. Pavolem Kehlem, Panská 895/6, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7, na ochranu proti nečinnosti žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 6. 2023, čj. 17 A 92/2022 - 44, ve znění opravného usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2023, čj. 17 A 92/2022 - 58,

takto:

I. Kasační stížnost se zamítá.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **3 400 Kč**, a to **do 30 dnů** od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám jeho zástupce Mgr. Pavola Kehla, advokáta.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci, kasační argumentace a rozhodnutí rozšířeného senátu

[1] Žalobce požádal dne 3. 2. 2022 o vydání modré karty. Žalovaný řízení přerušil podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť zjistil, že s žalobcem je v současné době vedeno trestní řízení, tedy podle žalovaného řízení o předběžné otázce. Důvodnost přerušení správního řízení potvrdila též Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců v odvolacím řízení. Žalobce se proti uvedenému postupu bránil žalobou na ochranu proti nečinnosti, které městský soud vyhověl a uložil žalovanému, aby ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku vydal rozhodnutí o žádosti žalobce. Městský soud ve svém rozsudku upozornil na zásadu presumpce neviny a možnost správního orgánu zahájit řízení o zrušení platnosti modré karty v případě, že bude žalobce pravomocně odsouzen.

[2] Proti rozsudku městského soudu podal žalovaný (stěžovatel) kasační stížnost. Stěžovatel je přesvědčen, že řízení o žádosti žalobce přerušil důvodně, jelikož probíhající trestní řízení je předběžnou otázkou ve smyslu § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu. K tomu poukázal na znění § 57 odst. 1 písm. c) shodného zákona a citoval judikaturu správních soudů. Stěžovatel dále městskému soudu vytkl, že ve výroku svého rozsudku uvedl chybnou spisovou značku, pod níž je správní řízení vedeno.

[3] Žalobce s kasačními námitkami nesouhlasí a navrhuje, aby NSS zamítl kasační stížnost.

[4] NSS přerušil řízení o kasační stížnosti usnesením ze dne 18. 9. 2023, neboť zjistil, že druhý senát tohoto soudu předložil rozšířenému senátu k posouzení otázku ohledně možnosti přerušit správní řízení z důvodu trestního stíhání žadatele o pobytový titul. Tato otázka tedy úzce souvisí s nyní projednávanou věcí.

[5] Rozšířený senát rozhodl o předložené otázce rozsudkem ze dne ze dne 14. 11. 2023, čj. 2 Azs 103/2021 - 28, č. 4548/2024 Sb. NSS. Odpadl tak důvod, pro který bylo nynější řízení přerušeno, proto desátý senát usnesením ze dne 23. 2. 2024 rozhodl o tom, že se v řízení pokračuje, a dal účastníkům prostor, aby se k rozhodnutí rozšířeného senátu vyjádřili. Ti svého práva ve stanovené lhůtě nevyužili.

2. Posouzení kasační stížnosti

[6] Kasační stížnost **není** důvodná.

[7] V tomto případě není mezi účastníky spor o základních skutkových okolnostech. Žalobce je žadatelem o vydání modré karty (tj. typu povolení k dlouhodobému pobytu, který umožňuje občanům třetích zemí v ČR legálně pobývat a pracovat déle než 3 měsíce, a to na pozici, která vyžaduje vysokou kvalifikaci), a současně je proti němu vedeno trestní stíhání, které ke dni vydání napadeného rozsudku nebylo ukončeno (viz přípis Policie ČR ze dne 24. 4. 2023 a úřední záznam ze dne 23. 6. 2023 založené ve spise městského soudu, příp. též vyjádření žalobce ke kasační stížnosti; k povinnosti NSS rozhodovat o kasační stížnosti proti rozhodnutí o nečinnostní žalobě podle skutkového stavu ke dni tohoto rozhodnutí viz např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 14. 1. 2014, čj. 7 Ans 10/2012 - 46, č. 3013/2014 Sb. NSS, bod [41]).

[8] Za obdobného skutkového stavu rozhodoval též rozšířený senát v rozsudku čj. 2 Azs 103/2021 - 28, uvedeném v bodu [5] výše.

[9] Rozšířený senát v něm odpovídal na otázku, zda probíhající trestní řízení proti žadateli o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty (pobytového titulu podle zákona o pobytu cizinců) je řízením o předběžné otázce, na jejímž vyřešení je správní orgán závislý, či nikoli. Rozšířený senát dospěl k jednoznačnému závěru, že probíhající trestní řízení v dané věci není řízením o předběžné otázce ve smyslu § 57 odst. 1 správního řádu (body [30] a [33]). Vysvětlil, že předběžnou otázkou ve smyslu tohoto ustanovení se rozumí pouze taková předběžná otázka, bez jejíhož vyřešení by vůbec nebylo možné v řízení pokračovat a vydat rozhodnutí. V daném případě nebylo podle žalovaného správního orgánu jisté, zda bude žadatel o prodloužení pobytového titulu splňovat nezbytnou podmínku trestní zachovalosti podle § 56 odst. 2 písm. a) zákona pobytu cizinců,

neboť vůči němu bylo zahájeno trestní stíhání, které doposud neskončilo. Rozšířený senát uvedl, že trestní zachovalost definuje zákon o pobytu cizinců v § 174 odst. 1 písm. a) tak, že *za trestně zachovalého se pro účely tohoto zákona považuje cizinec, který nemá ve výpisu z evidence Rejstříku trestů záznam, že byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu* [pro danou věc nebyla definice trestní zachovalosti vymezená pod písm. b)[1] podstatná]. Probíhající trestní řízení tedy není ekvivalentem pravomocného odsouzení, a proto se musí s ohledem na ústavní zásadu presumpce neviny na žadatele hledět až do právní moci odsuzujícího rozsudku jako na nevinného (body [24-26]). Současně rozšířený senát připomněl, že pokud by žadatel byl v budoucnosti pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin, bude to důvod pro zrušení platnosti daného pobytového titulu (bod [31]).

[10] Rozšířený senát v rozsudku čj. 2 Azs 103/2021 - 28 sice posuzoval případ, kdy cizinec žádal o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, to však nebrání tomu, aby NSS uplatnil popsané závěry rozšířeného senátu i v právě projednávané věci, jelikož i v ní správní orgány nepřípadně argumentovaly v usnesení o přerušení řízení o žádosti žalobce skutečností, že proti němu probíhá trestní stíhání. NSS si na tomto místě neodpustí výtku vůči stěžovateli a Komisi, která zamítla odvolání žalobce proti usnesení o přerušení řízení. Správní orgány totiž ve svých rozhodnutích pouze stručně sdělily, že proti žalobci bylo zahájeno trestní stíhání, a z tohoto důvodu je nutné řízení o jeho žádosti přerušit, aniž by blíže ozřejmily (např. odkazem na příslušná ustanovení zákona), proč probíhající trestní řízení znemožňuje rozhodnout právě v tomto správním řízení. Uvedená výtka ovšem na posouzení kasační stížnosti nic nemění, jelikož NSS zde může přezkoumávat čistě to, zda městský soud učinil správné závěry ohledně důvodnosti přerušení správního řízení (ostatně žaloba proti rozhodnutí o přerušení řízení podle § 65 s. ř. s. je s ohledem na § 70 písm. c) s. ř. s. vyloučena, protože se jedná o úkon, jímž se upravuje řízení před správním orgánem; viz rozsudek čj. 7 Ans 10/2012 - 46, body [45-49]).

[11] V této věci není sporu o tom, že žalobce nebyl k okamžiku rozhodnutí městského soudu odsouzen za úmyslný trestný čin. Pokud stěžovatel přerušil správní řízení s odkazem na § 64 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 57 odst. 1 správního řádu, učinil tak nedůvodně, čímž se dopustil nečinnosti. Městský soud rozhodl správně, pokud vyhověl žalobě proti nečinnosti stěžovatele a zavázal jej vydat rozhodnutí v řízení o žádosti žalobce.

[12] Co se týče druhé kasační námitky, NSS ze spisu ověřil, že výrok I napadeného rozsudku obsahuje chybné označení spisové značky, pod níž stěžovatel vede správní řízení ve věci žalobce (a to sp. zn. OAM-11518/DP-2020, namísto správné sp. zn. OAM-00330/MK-2022). NSS nesdílí názor stěžovatele, že se jedná o podstatnou vadu, která zapříčinila nezákonnost a nepřezkoumatelnost rozsudku. K tomu uvádí, že v záhlaví napadeného rozsudku jsou správně označeni účastníci řízení, správně je vymezen i předmět přezkumu (byť jen obecně: „*o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu*“). Výrok rozsudku je třeba vykládat v kontextu celého rozsudku, a to zejména s ohledem na jeho záhlaví, s nímž tvoří faktickou jednotu (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 9. 6. 2022, čj. 2 As 347/2019 - 81, č. 4368/2022 Sb. NSS, bod [30]). V bodu 1 odůvodnění pak městský soud uvádí, že v rozsudku posuzuje nečinnost stěžovatele v řízení

[1] Podle § 174 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců *se za trestně zachovalého pro účely tohoto zákona považuje cizinec, který nemá v dokladu cizího státu obdobném výpisu z evidence Rejstříku trestů záznam, že byl odsouzen za jednání, které naplňuje znaky trestného činu*.

o žádosti žalobce ze dne 3. 2. 2022 o vydání modré karty, tomu odpovídají i následující body odůvodnění.

[13] Z napadeného rozsudku je tedy naprosto zřejmé, že městský soud posuzoval nečinnost stěžovatele v řízení o žalobcově žádosti o vydání modré karty ze dne 3. 2. 2022. Též s ohledem na argumentaci v kasační stížnosti je nepochybné, že si stěžovatel byl této skutečnosti vědom. NSS proto uzavírá, že se městský soud tím, že uvedl ve výroku I nesprávnou spisovou značku správního řízení, dopustil pouze zjevné nesprávnosti ve smyslu § 54 odst. 4 s. ř. s., která stěžovateli nezpůsobila žádnou újmu na jeho právech (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 10. 2008, čj. 4 Ads 125/2008 - 174, či ze dne 9. 9. 2010, čj. 1 As 34/2010 - 73, č. 2208/2011 Sb. NSS, bod [22]). Jak ostatně potvrdil sám žalobce v žádosti o vydání opravného usnesení ze dne 16. 8. 2023, žádnou jinou žádost toho dne ani nepodal. NSS dodává, že městský soud své pochybení již napravil v opravném usnesení ze dne 31. 8. 2023.

3. Závěr a náklady řízení

[14] Ze všech uvedených důvodů NSS zamítl kasační stížnost stěžovatele. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel úspěch ve věci neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Naopak žalobce byl v řízení o kasační stížnosti úspěšný a má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů proti stěžovateli. Náklady žalobce spočívají v odměně jeho advokáta za jeden úkon právní služby: vyjádření ke kasační stížnosti a k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], tj. v této věci 3 100 Kč [§ 7 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu], společně s paušální částkou ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Stěžovatel je tedy povinen žalobci k rukám jeho advokáta uhradit náhradu nákladů řízení ve výši 3 400 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. března 2024

Ondřej Mrákota
předseda senátu